

ner, at man ikke bør gaa til at ophæve, fuldstændig opgive de enkelte Satser. En Position paa Toldloven, som en Gang er forsvunden, faar man aldrig tilbage, og jeg vil derfor egentlig ikke sige, at det har været mig personlig en stor Tilfredsstillelse at se, at Kultolden er forsvunden af Lovforslaget; men jeg indrømmer, at det er et gammelt Ønske, som derved er blevet opfyldt, og man skal jo bøje sin egen Mening lige over for de almindelige Fordringer. — Derimod mener heller ikke jeg, at man kan gaa til de betydelige Nedsættelser paa de almindelige Forbrugsartikler, der ere foretagne i det Lovforslag, der her foreligger til Forhandling; og jeg mener overhovedet ikke, at man bør gaa til en stor Toldnedsættelse paa de finansielle Satser, naar der ikke derfor bliver givet en Kompensation, som kommer saa højt op, at Forskellen ikke bliver meget stor. Hvilken Forskel der skal være, vil jo afhænge mere af en Følelse, og det er i det hele meget vanskeligt, naar man skal tale om en Kompensation, at sige, hvorvidt en Toldnedsættelse paa mange Punkter virkelig vil bringe et forringet Udbytte i Toldindtægterne. Men for mig staaer det som en uafviselig Nødvendighed ved enhver Omlægning af saadanne Skatter, at man ikke ombytter en indirekte Skat med en direkte, og jeg ser ikke rettere, end at det eneste, man kan bruge til Kompensation af Toldloven, er en Forhøjelse af Brændevinsafgiften.

Paa den anden Side nærer jeg i anden Retning Anskuelse, som ere en Del forskellige fra dem, der ere komne til Orde, særlig fra det 3dje Medlem for 9de Valgkreds (Estrup). Saaledes som dette Lovforslag her ligger for os, byder det efter min Mening med Hensyn til Beskyttelsen en Mængde Betingelser for at kunne tjene som Grundlag for en Forhandling, og jeg mener, at man ikke fra dette Tings Side bør støde den Haand tilbage, som her virkelig er udstrakt for at komme til en Forstaelse og til en Ende paa et Spørgsmaal, som saa længe har været under Forhandling til stor Skade for Industrien og for det almindelige Erhverv her i Landet. Og naar jeg mener det, er det, fordi Sagen stiller sig saaledes, at af de mellem 70 og 80 af Toldlovens Par Hundrede Positioner, der have været tagne under Behandling i Folketingets Udvalg, have 40 bevaret den Beskyttelse, som de enten have under de nuværende Tilstande, eller som Toldkommissionen har tilsigtet, bevaret den enten helt eller saaledes, at Raastofferne, som de

paagældende Industrier bruge, have faaet en saadan Nedsættelse, at de i Virkeligheden have samme Beskyttelse som nu. Paa lignende Maade er Beskyttelsen i Forhold til det nuværende og i Forhold til Flertallets Forslag forhøjet paa 21 Punkter. Der staaer altsaa i Virkeligheden kun 16 Positioner tilbage, hvorpaa Beskyttelsen maa siges at være nedsat. Naar man altsaa er kommen saa vidt, at hele Differencen kan siges at indskrænke sig til et forholdsvis ringe Antal Poster, selv om der blandt disse er store, vigtige og indgribende Positioner, saa ser jeg ikke rettere, end at der maa være en Mulighed for ogsaa at komme over Resten. — Dette har hidtil været mit Standpunkt i denne Sag, og jeg tvivler ikke om, at man med god Vilje vil kunne naa til en Overenskomst, selvfølgelig for saa vidt det ikke skulde være Meningen ganske at gaa bort fra det, der har været Grundlaget for al dansk Toldpolitik i de sidste Hundrede Aar, fra det Grundlag, der har været tidligere Regeringers Stilling i denne Sag lige til nu, nemlig dette at give fornøden Beskyttelse til de nu beskyttede Industrier. — Jeg tror og haaber, at dette høje Ting, som jo dog i Almindelighed udmærker sig ved en konservativ Stemning, ikke vil paa andre Punkter vige bort fra Traditionen og kaste sig ind paa helt ny Veje. — Jeg skal altsaa indstændigt anbefale dette Lovforslag, mod hvilket jeg naturligvis kan have mine Indvendinger at gøre ogsaa paa enkelte Punkter af Beskyttelsesposterne — jeg kan heller ikke der fuldt ud slutte mig til det — men jeg anbefaler det til Tingets velvilligste Behandling i Haab om, at der derigennem virkelig kan komme en Slutning paa hele Kampen om Toldsatserne og den nødvendige Ro skaffes til Veje for Industrien, en Ro, som efter min Overbevisning har mere at sige end forholdsvis smaa Forandringer i Positionerne.

Bjerre: Det var navnlig nogle Udtalelser af det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), der bragte mig til at ønske Ordet, men da jeg fandt det rigtigst ikke at bede om det, før Medlemmerne af Toldkommissionen havde udtalt sig, er der nu svaret paa det meste. Der er dog nogle enkelte Ting, som jeg kunde ønske at pointere noget stærkere, end allerede sket, og jeg skal tillade mig kort at fremhæve dem. Det ærede Medlem begyndte med at udtale, at han satte Pris paa, at denne Sag behandledes ikke som Agitationsstof for de kommende Valg, men sagligt og